

Posudek vedoucího diplomové práce: Kristýna Fialová „Chráněná území a ochranná pásma přírody a krajiny“

Diplomová práce Kristýny Fialové na téma „Chráněná území a ochranná pásma přírody a krajiny“ má celkem 102 stran, z toho 79 stran vlastního textu a skládá se z osmi kapitol a nečíslovaného úvodu a závěru, seznamu pramenů, anglicky psaného resumé, česky a anglicky psaného abstraktu a seznamu klíčových slov. Práce je dále vhodně doplněna sedmi přílohami. Splňuje tak veškeré požadované formální náležitosti. Byla odevzdána 2. 11. 2015.

Aktuálnost a náročnost tématu práce. Téma práce považuji za aktuální jak s ohledem na legislativní vývoj (projednávaná rozsáhla novela zákona o ochraně přírody a krajiny, diskuse o vyhlášení nových velkoplošných chráněných území), tak s ohledem na řadu otázek k řešení. Způsob zpracování však tuto aktuálnost reflektuje jen částečně, neboť aktuální legislativní vývoj je zmíněn jen velmi stručně a problémovým otázkám mohlo být věnováno více pozornosti.

Náročnost tématu. Téma práce považuji za středně náročné, neboť se jedná sice o poměrně široké téma, k jehož zpracování je nezbytná znalost značného množství právních pramenů, a nabízí celou řadu problémových otázek, nicméně je tématem tradičním a poměrně uceleným, kterému skýtá oporu dostatek pramenů.

Hodnocení práce. Posuzovaná diplomová práce je velmi dobře uspořádaná do osmi kapitol, které na sebe logicky navazují. Není tak opominuta žádná podstatná část tématu, nicméně některé aspekty tématu jsou zpracovány velmi stručně a pouze popisným způsobem (zejména problematika lokalit sítě Natura 2000 a maloplošných zvláště chráněných územích). Diplomantka se nejprve věnuje mezinárodní a unijní právní úpravě jakožto východiskům pro vnitrostátní právní úpravu. Tyto kapitoly jsou zpracovány dosti stručně a popisným způsobem. V dalších dvou kapitolách (kapitoly 4 a 5), které lze považovat za stěžejní, se autorka věnuje právní úpravě zvláště chráněných území v zákoně o ochraně přírody a krajiny. Tyto kapitoly jsou sice dobře strukturovány a věnují se všem podstatným nástrojům, převažuje popisný způsob, byť místy jsou prezentována též autorčina vlastní stanoviska. Nedostatkem páté kapitoly věnované zvláště chráněným územím je poměrně malý prostor věnovaný maloplošným chráněným územím a chráněným krajinným oblastem. Diplomantka se soustředí převážně na právní úpravu národních parků, které je věnováno nejvíce prostoru a je zpracována nejvíce do hloubky. Správně s ohledem na téma jsou v kapitolách 6 – 8 zpracovány další instituty územní ochrany přírody a krajiny – území zařazena do sítě Natura 2000, přírodní park, přechodně chráněná plocha a ochranná pásma zvláště chráněných území a památných stromů. Tyto kapitoly jsou zpracovány popisným způsobem a poměrně stručně. Více prostoru mělo být věnováno zejména problematice sítě Natura 2000.

V souvislosti s právní úpravou národních parků, autorka upozorňuje též na nejdůležitější navrhované změny právní úpravy národních parků a hodnotí je (v části věnované aktuálně projednávané novele zákona o ochraně přírody a krajiny, jejímž předmětem je právní úprava národních parků).

Autorka v práci pojmenovává některé problémové otázky právní úpravy, více pozornosti věnuje především právní úpravě výjimek ze základních ochranných podmínek a problematice návštěvních řádů národních parků. V případě rozboru právní úpravy výjimek ze základních ochranných podmínek se autorka snaží o právní rozbor, vlastní stanoviska a používá více pramenů k danému tématu, text však poněkud postrádá vnitřní logickou stavbu a některé citované názory nezapadají do celkového kontextu rozboru. V případě návštěvních řádů

postrádám především jednoznačné vymezení činností, které mohou být návštěvním řádem reflektovány – konkrétně rozbor ustanovení § 19 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny.

Práce není prosta drobnějších chyb. Na s. 34 jsou zaměněna ochranná pásma vodních zdrojů s chráněnými oblastmi přirozené akumulace vod. Na s. 77 se chybně uvádí, že EVL musí být následně vyhlášena nařízením vlády. Na s. 84 autorka uvádí, že maloplošná území se vyznačují menší mírou ochrany, což zejména v případě národní přírodní rezervace neodpovídá platné právní úpravě.

Posuzovaná diplomová práce podává přehled o právní úpravě chráněných území a ochranných pásem na úseku ochrany přírody a krajiny. Zaměřuje se na vnitrostátní právní úpravu, zejména právní úpravu národních parků. Kladně lze hodnotit přehlednost a uspořádání práce stejně tak jako pozornost věnovanou připravované změně právní úpravy národních parků a dále snahu autorky zaujímat, zejména v případě právní úpravy národních parků v právní úpravě vlastní stanoviska včetně úvah de lege ferenda. Nedostatkem práce je naopak převažující popisnost a kompilační charakter práce. Velmi málo prostoru je věnováno problematice soustavy Natura 2000. Práce bohužel není prosta některých chyb, byť pouze ojedinělých.

Po formální stránce nemám k práci žádné zásadní připomínky, byť se diplomantka nevyvarovala drobných překlepů. Nevhodné je též používání spojení připomínající spíše novinářský styl, autorka je však používá pouze ojediněle. K práci s literaturou nemám připomínky. Úroveň grafického zpracování je na standardní úrovni.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace. Celkově hodnotím diplomovou práci Kristýny Fialové ještě jako velmi dobrou a doporučuji ji k ústní obhajobě.

Otázky k obhajobě. V rámci ústní obhajoby doporučuji, aby diplomantka odpověděla na tyto otázky:

1. Charakterizujte a zhodnoťte právní úpravu udělování výjimek ze základních ochranných podmínek.
2. Charakterizujte a porovnejte právní úpravu návštěvních řádů národních parků v platné právní úpravě a v novele zákona o ochraně přírody a krajiny projednávané v Parlamentu ČR.

V Praze dne 17.listopadu 2015

JUDr. Martina Franková, Ph.D.